U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **T. K. N.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** Odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2008, č.j. OAM-849/VL-07-11-2008, e.č. V058401, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 8. 2010, č. j. 63 Az 94/2008 – 33,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Ostravě v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5. 12. 2008, č.j. OAM-849/VL-07-11-2008, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Rozsudek krajského soudu napadl žalobce kasační stížností.

Nejvyšší správní soud se předně zabýval podmínkami řízení a včasností kasační stížnosti. Neztotožnil se přitom se závěrem krajského soudu, že kasační stížnost byla podána opožděně. Rozsudek krajského soudu byl žalobci doručován na adresu: P. s. K., R. A. X, ačkoli žalobce v doplnění žaloby ze dne 7. 4. 2009 (č.l. 23) uvedl jako adresu pro doručování: R. X, u p. I. G., P. Žalobce nebyl při doručování na prvně uvedené adrese dne 23. 8. 2010 zastižen, krajský soud za den doručení považoval podle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), den 2. 9. 2010. Nejvyšší správní soud shledal pochybení krajského soud v tom, že krajský soud nedoručoval žalobci písemnost v souladu s § 46b o. s. ř. na adresu, kterou sám uvedl jako adresu pro doručování. Vzhledem k tomuto pochybení krajského soudu proto nelze považovat zásilku za doručenou desátým dnem úložní doby podle § 49 odst. 4 o. s. ř., avšak teprve dnem 20. 9. 2010, kdy se žalobce dostavil na krajský soud a převzal rozsudek.

Kasační stížnost podanou dne 24. 9. 2010 proto Nejvyšší správní soud posoudil jako včasnou.

Současně s podáním kasační stížnosti žalobce požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Krajský soud jej proto vyzval, aby doložil své majetkové poměry ve formuláři „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků“. Výzva byla žalobci doručena podle § 49 odst. 4 o. s. ř. dne 15. 10. 2010, ten však zůstal nečinný. Krajský soud usnesením ze dne 17. 3. 2011, č. j. 63 Az 94/2008 – 62, rozhodl o tom, že se žalobci zástupce z řad advokátů neustanovuje, neboť žalobce neprokázal, že splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Krajský soud následně usnesením ze dne 27. 4. 2011, č. j. 63 Az 94/2008 – 67, žalobce vyzval, aby do jednoho měsíce předložil plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat. Současně ho poučil, že pokud nebude nedostatek povinného zastoupení odstraněn, může být kasační stížnost odmítnuta. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 11. 5. 2011, ten na výzvu nereagoval.

V řízení o kasační stížnosti musí být podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Žalobce však nebyl zastoupen advokátem, i když je v řízení o kasační stížnosti toto zastoupení povinné. Krajský soud ho ve smyslu § 108 odst. 1 s. ř. s. vyzval k odstranění vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě, žalobce ale výzvu soudu nerespektoval, do dnešního dne plnou moc udělenou advokátovi nepředložil.

Nedoložení plné moci k zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však ani na výzvu soudu nepodařilo odstranit a v řízení o kasační stížnosti tak není možno pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. září 2011

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu